

Farkas Arnold Levente

Távokról

Azt mondják, a macskáknak kilenc életük van, de ez nem igaz. A macskáknak szorgalmas védőangyalaik vannak. A házak falán színes, mintás erü márványtáblák mint szép betétek a női toaletteken. A simaságnak épp úgy városa volt ez, mint a csöndnek. Mert a mesét épp a rossznak kell hallani, hogy kicsit megjavuljon. Hát a templomba se a szentek kell menjenek.

A kapuban egy pillanat alatt végigfutott az agyán minden lehetőség, amivel eddig nem élt, hogy megfiatalítsa a testét. Azon kívül, hogy az újszülöttekről letörölgetett magzatmázat mindig gondosan belemasszírozta a bőrébe. Vagyis még inkább a csóka hangját akarja megszólaltatni, azt a rekedt torokköszörülést, tompa reszelést, amelyet ezek az okos madarak adnak. Már mint a csehek szerint. Fiatal voltam és hajtott valami.

Noha ezek a jövendölések sorra kudarcot vallottak, újabb és újabb időpontok bukkantak fel, egyesek saját korábbi jóslatukat írták felül, hogy követőik ne csalódjanak bennük, adott esetben azt is ígérve nekik, hogy ők megmenekülhetnek a pusztulástól, képesek lesznek repülni és átmenni a falakon. Az ínséges

*teleken, amikor a földeken semmit
sem találtak a csókák, megtanították
a két teremtményt arra, hogy fel-
ismerjék a köztük lévő rokonságot.
Ez volt a megállapodás, ilyenkor
el kellett hordani az irhámát.*

*Aztán a fekete folt a havon.
Mert nem laktam ott. Pálinkát
iszunk. Akkor lépett be anyánk.
Távolról figyeli magát. Mosolygott.
Büdös férfiak érintését
folyékony szappannal, hideg vízzel
tünteti el. És ezzel végképp el-
sietett. Az elkerülhetőt ismétli
meg az elkerülhetetlen ismétlés.
Már adott máskor, mikor nem kértem.
Tavasszal a csóka is boldogabb.*

A bolgár mester

*A bolgár mester egy lengyel
mesterrel bérelt szobát a
Széles utcában. Esténként
a lengyel eltűnt a többi*

*lengyelekkel a Kripliben.
A Kripliben mérték a leg-
jobb vodkát az egész város-
ban. A bolgár mester inkább*

*a jó bort szerette, de meg-
itta a rosszat is. Minden
este megivott egy üveg*

*bort a szobájában, közben
régi könyveket olvasott.*

*Egy fölösleges élet cí-
mű önéletírássomat*

*olvasta a bolgár mester
azon az éjszakán, ami-*

*kor betoppantak a részeg
lengyelek. Mit olvasol, kér-
dezte az egyik, talán a
Bibliát, isten abban nem*

*lakik, pedig volt már lengyel
pápa is. A bolgár mester
hellyel és borral kínálta*

*őket. Becsukta a könyvet.
Hajnalig már nem olvasott.*

*Hajnalban a bolgár mester
elköltözött. Nem akarok
olyan helyen lakni, ahol
nem lehet soha olvasni.*

*Nyugalomra van szükségem.
A bolgár mester hangszerek
készítésébe fogott. Síp
került ki kezei közül.*

*Olyan síp, ami nem szólt. Csak
az tudta megszólaltatni,
aki legbelül tiszta volt.*

*Ilyen emberek nincsenek.
Ezért nem szól a néma síp.*

